

Mænd og Kvinder, saa at der har veist sig en Bevægelse over hele Landet. Der er næppe nogen Valgtribune, hvor Kandidaten ikke er bleven spurgt om sit Forhold til denne Sag, og det staar for mig, at det er en Skamplet paa det danske Folkesamfund, at Usædeligheden der er lovbestyttet. Det er den dybeste Medværdigelse af Kvinden, og i Grunden ogsaa af Manden, da det jo forudsætter, at Mændene skulde være saa sandseelige, at de som umælede Dyr ikke kunne styre sig selv, men kun følge deres dyriske Drifter, og det ere hyndige Snarer, der blive lagte for vore Børn, for vor Ungdom. Jeg vil derfor saa indtrængende, jeg kan, anbefale denne Sag til det ærede Thing, om man dog ikke kunde faae Ende paa den, og selv om det kun blev grumme Lidt, vi faae tilendebragt i den korte Samling, vilde jeg for mit Bedkommende rejse trostigt hjem med den Følelse, at Samlingen ikke havde været forgjæves, naar den Skamplet paa det danske Folkesamfund, som den lovbestyttede Usædelighed er, kan forsvinde af Verden, før Samlingen slutter.

Taug: Jeg er enig med det ærede Medlem fra Næstved (Veth) i, at Hovedsagen er, at man faaer den offentlige Prostitution bort. Det, der er Hoveduømheden mellem ham og mig, er, at jeg ogsaa vil have dens Tilbehør bort, navnlig den uretfærdige, jeg kan gjerne sige skændige Behandling, der øves mod Kvinden. Det gjorde mig ondt, at det ærede Medlem syntes at ville tage denne Behandling i Forsvar og syntes, at den slet ikke var saa farlig. Jeg tror ikke, at Kvindens Bet er saa rosenstrøet, som det ærede Medlem vilde gjøre den til. Jeg troer, at jeg har Ret, og at han har Uret. Han henviser til Motiverne til sit Lovforslag. Ja, jeg kan i den Henseende henvide til de Motiver, som jeg har sat efter mit Lovforslag. Særligt tror jeg, at det ærede Medlem noget har misforstaaet Formanden for Foreningen mod den lovbestyttede Usædelighed, naar han troede at kunne tage ham til Indtægt for sit Forslag. Det tror jeg ikke, han kan, thi Formanden for Foreningen vil have ikke alene Prostitutionen bort, men ogsaa Tilbehøret, altsaa den uretfærdige, den skændige Behandling, som nu udøves mod Kvinden. Naar den ærede Ordfører for Forslagsstillerne mente, at det i Grunden ikke er en skændig Behandling, men at Loven er meget pæn imod hende, kan jeg aldeles ikke dele hans Mening, hvilket ogsaa fremgaar af, hvad jeg tidligere har udtalt.

Sjørdum: Jeg skal uden at inklade mig paa Enkeltheder vedrørende denne Sag kun udtale min Tilslutning til selve Forslaget. Jeg gjør det, fordi jeg betragter den offentlige Prostitution som i høi Grad uretfærdig og nedværdigende for det ene Kjøn i Samfundet. Naar jeg har forlangt Ordet for en kort Bemærkning, er det kun for at henstille til det eventuelle Udvalg, om det ikke var muligt at faae dette Lovforslag ledjaget af en Tanke for, hvad man skal gjøre ved de prostituerede Kvinder. Det gaar nemlig ikke an at afstaffe Prostitutionen øieblikkelig og lade disse mange erhvervsløse Kvinder gaa ud paa Gaden. Det forekommer mig, at det kunde være meget passende, at der blev stillet Noget i Udsigt som Overgangsled i den Retning. Det er nu saa, at Prostitutionen er et Erhverv, om end et sørgeligt Erhverv for mange Kvinder, og for at raade God paa dets Ophævelse maa man upaatvivlelig stille Noget i Udsigt og derved være behjælpelig ved Overgangen. Det er kun en Henstilling i saa Henseende, jeg vil gjøre til det eventuelle Udvalg.

J. C. Christensen: Det gjælder jo med Hensyn til Lovgivningen, at den bør være i Overensstemmelse med Befolkningens moralske Standpunkt, med den sædelige Følelse og med Retsbevidsthed, men hvad angaar den Sag, som her foreligger, kan det ikke siges, at Lovgivningen er overensstemmende med Folkets moralske Standpunkt, det er saare langt fra. Det vil for de Fleste her i Landet komme til at se ud som rent Hyklereri, naar baade Kirken og Skolen lære, at man ikke maa bedrive Hor, og man samtidig ved Lov beskytter Drettelsen af Horehuse. Det er en Medværdigelse og Undergravning af Folkets moralske Standpunkt. Men Folkets sædelige Bevidsthed lider ogsaa derved, at man paa Gader og Stræder averterer Usædeligheden, og ved at Kvinder stilles paa et forskjelligt Retsgrundlag, saaledes at Kvinder, som med Samtykke drive Uugt, kunne gjøre det lovlig, medens det, hvis de drive Uugt uden Samtykke, er ulovlig. Dette strider mod Folkets Retsbevidsthed. Den Lovgivning, vi have i saa Henseende, er derfor, synes jeg, aldeles i Modstrid med Folkets moralske Standpunkt, med dets sædelige Bevidsthed og med Retsbevidstheden, og jeg tror, at det er af den Grund, at vi have faaet de mange Forespørgsler paa Valgtribunerne ved dette Valg. Det gjælder derfor for Lovgivningsmagten at se at komme tilbage og at faae Lovgivningen paa dette Punkt rettet, saa at vi komme i Overens-